

גליון

נועם אמרים

דברי אלקים חיים
שנשמעו מכ"ק מרץ אדמו"ר שליט"א

חג השבועות - פרשת נשא תשפ"ז

גליון תרפ"ב

- זמנים לחג השבועות - פרשת נשא -

הדלקת נרות מוצאי שבת ר"ת

8:51	7:15	ישמח משה
8:52	6:58	ירושלים
8:52	7:08	ביתר
10:12	8:26	לונדון
9:27	7:52	ניו יורק
9:23	7:48	שיקאגו

הזמנים הם של ערב יום טוב שבועות
ומוצאי שבת פרשת נשא

העורכים העוסקים במלאכת הקודש:

הרה"ג ר' אברהם מאיר פרנס שליט"א

הרה"ג ר' משה דושמן שליט"א, רב ק"ק בני היכלא גבעת זאב

הרה"ג ר' גמליאל הכהן דבינוביץ שליט"א, מו"צ ומו"ס גם אני אודך

הרה"צ ר' יהודה טרייטל בראנדסדארפער חתנא דבי נשיאה שליט"א

חברי המכון:

הר"ד חנוך אלימלך גרינפלד הי"ד

הר"ד אליעזר קפלן הי"ד

הר"ד אהרן וורטהיימר הי"ד

הרה"צ ר' יחזאל קליין שליט"א

הר"ד אפרים פישל וורטהיימר הי"ד

הר"ד יהושע וורטהיימר הי"ד

הפצת הדא"ח לזיכוי הרבים - כל הזכויות שמורות ©

לקבלת הגליון כל שבוע באימייל שלחו הודעה ל: dtsassov@gmail.com

בכל ענייני הגליון יש לפנות בטלפון 052-71-66641 או במייל הנ"ל

ליל יו"ט שבועות - תשפ"ה

חג השבועות

זמן קבלת התפילות והמתקת הדינים

זמן מתן תורה באיזה שעה ביום באור הבוקר או בחצות / בריאת יום השבת משעות ימי החול, והמלכת השבת עליהם / בכל דיבור חזרו לאחוריהן י"ב מיל והמלאכים החזירו / הליכת ישראל יותר מתחום שבת / גדר ענני הכבוד כמחיצה / אחר כל דיבור ודיבור חזרו למקומם / יראת ישראל שלא יוכלו להחזיק מעמד בחליכה רבה כ"ב / קבלת התורה ביום ז' סיון והוספת משה יום מדעתו / ז' ברכות כנגד ז' ימים מר"ח עד שבועות / התעטרו ישראל בז' הספירות קודם מתן תורה / טענת האומות ותשובת בלעם אליהם / בשבועות ניתן להמתיק כל הדינים ולמלא כל המשאלות לטובה / אזהרה בדברים בטלים בחג השבועות / התפילה בחג השבועות ואמירת י"ג מדות / מנהג ישראל להיות ניעור בליל יו"ט ולעסוק בתורה / חג השבועות הזמן הראוי לתפילה על כל הענינים

האלהים ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו'. וצ"ב תשובת משה באומרו 'אל תיראו', והלא יראו וחרדו על נפשם עד שחזרו לאחוריהם. ומהו שאמר להם שלא ייראו.

ביאור המורא והסתירה בפסוק

עוד יש להבין כי בתחילת הפסוק אמר לישראל 'אל תיראו', אך תיכף בסמוך סיים 'ובעבור תהיה יראתו על פניכם לבלתי תחטאו', נמצא שחפץ השם שתהיה יראתו על פניהם ושיראו מפניו, ולכאורה נראים הדברים כסותרים אהדדי.

הנס וההרמה שהיה במתן תורה

גם יש להבין המשך הדברים, שאמר 'כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים', ואין מקרא יוצא מיד פשוטו ויש להבין מהו

פסוקי מקרא קודש בקבלת התורה והדקדוקים

בפרשת יתרו אחר עשרת הדברות כתיב 'וכל העם רואים את הקולות ואת הלפידים ואת קול השופר ואת ההר עשן וירא העם וינועו ויעמדו מרחוק'. וקולות ולפידים אלו היו באותה שעה של מתן תורה, בשעה שדיבר עמהם ה' יתברך, ועל קולות אלו אמרו ישראל למשה 'דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות', והיה זה לאחר ששמעו ישראל את שתי הדברות הראשונות מפי הגבורה, וביקשו ממשה רבינו שרוצים לשמוע את שאר הדיברות מפיו ולא ידבר עמם אלקים פן ימותו.

ועל זה השיבם משה רבינו 'ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא

ונתבונן בפסוקי מקרא קודש שלפנינו דכתיב 'ויהי ביום השלישי בהיות הבוקר ויהי קולות וברקים וענן כבד על ההר וקול שופר חזק מאד ויחרד כל העם אשר במחנה' וגו'. ומשמעות לשון הפסוק כפשוטו משמע שמיד באור הבוקר הוציא משה רבינו את ישראל אל הר סיני לקבל התורה.

זמן מתן תורה עם אור הבוקר

והנה הקב"ה ביקש ליתן התורה ביום ו' סיון, אך כבר אמרו חז"ל (שבת פז.) שהוסיף משה רבינו יום אחד מדעתו, וא"כ מיד עם אור בוקר למחרת ניגשו ישראל לקבלת התורה. וכך גם מסתבר שקיבלו התורה עם אור בוקר, שכן הוא דרך הכבוד למהר ולהשכים לעבודת ה' יתברך, וכמו שמצינו מצוה לכתחילה להקדים ולהתפלל כוותיקין עם נץ החמה.

גם במסכת שבת (פו:) מצינו בטעם שהוסיף משה רבינו יום אחד מדעתו, כדי שיוכלו לטבול לטהרתן כל הטמאים שבישראל. ועל כך הקשו בגמ' 'וליטבלו בצפרא דשבתא וליקבלו תורה בצפרא דשבתא, אמר רבי יצחק שלא יהא הללו הולכין לקבל תורה והללו הולכין לטבילה', ומשמע להדיא שזמן קבלת התורה היה באור הבוקר של יום ז' סיון. כך גם דרשו חז"ל במדרש (שמו"ר כג ו) על הפסוק (תהלים נט יז) 'ואני אשיר עוזך, וארנן לבוקר חסדך', 'וארנן לבוקר' אותו בוקר של מתן תורה. מבואר שזמן קבלת התורה היה באור הבוקר, ולפי זה נמצא פירוש הכתוב בתורה 'וַיְהִי בַיּוֹם הַשְּׁלִישִׁי בַּהֲיִת הַבִּקְרָה' וגו', היינו שכבר עם אור הבוקר קיבלו ישראל התורה.

דעת הפרקי דר"א זמן מתן תורה בחצות

אמנם בפרקי דרבי אליעזר (פרק מו) מצינו שיטה אחרת, כמו שאמרו שם: רבי אלעזר בן עזריה אומר, ערב שבת בששה לחדש

הנסיון שהיה במעמד הר סיני, והן אמנם רש"י כבר פירש הדברים וז"ל, 'נסות - לשון הרמה וגדולה'. דהיינו כמו שמרימים דגל על נס גבוה, שביקש השי"ת לרומם אותם. אך גם זאת צ"ב במה הרים אותם ביראתם זו, אתמהה.

ביאור ויעמדו מרחוק

ובהמשך נאמר 'ויעמוד העם מרחוק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים', וגם זה צ"ב וכי עמדו העם מרחוק, והרי באותה עת עמדו למרגלות הר סיני וסמוך לו.

הזכרת שם אלקים קודם ואחר מתן תורה

ובטרם נבוא אל הביאור, נקדים לדקדק עוד בלשונות הכתובים. דהנה קודם ואחר עשרת הדברות לא מצינו שהוזכר שם הוי"ה, ורק בעשרת הדברות פתח ואמר 'אנכי הוי"ה אלקיך', אך קודם לכן כתיב רק שם אלקים, כמו שנאמר 'וידבר אלהים את כל הדברים האלה לאמר'. וכן אחר עשרת הדברות כתיב 'ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים'. וכן ממשיך הכתוב 'ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא האלהים' וגו', 'ויעמוד העם מרחוק ומשה נגש אל הערפל אשר שם האלהים'. מבואר דאחר קבלת התורה כתיב ג' פעמים שם 'אלקים' וצ"ב מאי טעמא.

ובסייעתא דשמיא נחל לבאר הדברים, ונזכה להעלות בידינו פנינים יקרים וביאורים נפלאים שיאירו נתיבות בביאור מקראי קודש.

זמן מתן תורה באיזה שעה ביום

והנה בתחילה יש להתבונן בזמן מתן תורה ביום ז' בסיון, באיזו שעה ביום ניתנה, והאם היה זה מיד עם אור בוקר או שמא בשעה מאוחרת יותר.

טענות שהוא החשוב ונכבד מכל הימים, וכן טען יום השישי לחשיבותו כי 'אחרון אחרון חביב'. ומאחר שלא שוו דעתם פנו להשי"ת וביקשו ממנו שישים עליהם מלך, והשיבם ה' כי ביום השביעי אינו בורא עוד שום דבר נוסף, אלא אם רצונכם במלך עליכם לגדלכם משלכם, לפיכך נתנו כל אחד מהם ד' שעות מעצמו, ובזה יהא ליום זה שליטה עליהם, ואכן ששה פעמים ד' שעות הם הכ"ד שעות של שבת קודש, ובכך המליכו את יום השבת קודש למלך עליהם ונכנעו כל ימות השבוע אליו. ע"כ דברי הרמ"ק.

ובזה פירש בגבול בנימין מה שאומרים בתפילת שבת 'חמדת ימים אותו קראת זכר למעשה בראשית', שבריאת יום השבת הוא על ידי שחמדו שאר הימים שיהא להם ראש הוא יום השבת, והוא זכר לבריאת ששת ימי מעשה בראשית, שמשעותיהם נברא יום השבת.

ובספר 'חמודי דניאל' (להג"מ דניאל מהורודנא על יורה דעה) הביא בהקדמת הספר, וכעין זה איתא מהרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין בספרו 'רסיסי לילה' (אות נח) מדעתא דיליה, דהנה בחינת ה'זמן' הוא גם בריאה שנבראה, כי ברוחניות אין הגבלת זמן והיא למעלה מן הזמן, וא"כ מתי נברא זמן של שבת, הלא בו שבת השי"ת ולא נברא בו דבר, אלא שהזמן של יום השבת נברא בימות החול, וכל יום מימי החול הביא חלק מעצמו ליום השבת, נמצא א"כ שיום השבת מורכב מכל ששת ימי המעשה, והיינו דכתיב 'ששת ימים תעשה מלאכתך', ולכאורה הוא מיותר, אלא בא לומר שלפני כן היה אסור להם לעשות מלאכה כל הששה ימים, לפי שחלק ממנו שייך ליום השבת, ורק על ידי שנתנו כל אחד חלקו ליום השבת על ידי זה הוברר חלק ששת הימים ולכן נאמר ששת ימים תעשה מלאכתך שהותר להם לעשות מלאכה כל הששה ימים, וזה על ידי 'ויום השביעי

בשש שעות ביום קבלו ישראל את הדברות, ובתשע שעות ביום חזרו ישראל לאהליהם. נמצא לדבריו שאף שהוציאם משה רבינו מיד עם בוקר להר סיני, נתעכבו בהר עד שעה שישית, וכל אותו זמן שמעו ישראל הקולות וברקים עד חצות היום. ונמשך זמן קבלת התורה עד שעה תשיעית **כשלש שעות**, ואז חזרו לביתם. ולדבריו מה שנאמר 'בהיות הבוקר' היינו ההכנה וההשתוקקות למתן תורה שהם מעצם קבלת התורה.

בריאת יום השבת משעות ימי החול, והמלכת השבת עליהם

והנה אשתקד ראיתי ספר נפלא המלקט ספרי קודש רבים בענין קבלת התורה, וראיתי בו דברים נפלאים ביותר הפלא ופלא. והביא שם דבר פלא עד מאד מספר 'גבול בנימין' (ח"ב דרוש ה', דף קכז ע"ג), הודפס באמשטרדם בשנת תפ"ז) בשם הרמ"ק.

וזה תורף דבריו, דהנה בבריאת העולם מצינו שברא ה' ית' את ימי העולם של ששה ימים בלבד, וכמו שמצינו במעשה בראשית שנאמר בו 'ויהי ערב ויהי בקר יום ראשון', יום שני וכו' עד יום השישי, ולא כתיב על יום השבת קודש 'יום השביעי'. וכבר דקדק בקושיא זו באור החיים הק' בפר' בראשית. וכיון שהגיע ובא יום השבת קדש, נח ושבת השי"ת ושוב לא הוסיף לברוא מאומה, כדכתיב 'כי בו שבת מכל מלאכתו'. וא"כ מתי נברא 'יום השביעי'.

ומבאר בשם הרמ"ק, שביאור הענין הוא שבאמת בבריאת העולם ברא השי"ת רק ששה ימים בלבד, וכל יום היה בן כ"ח שעות, והתחילו ששת הימים לריב זה עם זה מי היום החשוב ביותר, יום ראשון טען שהוא החשוב מכל, לפי שהוא ראשון, יום שני טען לחשיבותו יען בו נבראו שמים וארץ, וכן יום שלישי ורביעי וכו' כל יום טען

חז"ל (מכות כד:) 'אנכי ולא יהיה לך מפי הגבורה שמענו', אמנם מצינו בגמ' כי כל עשרת הדברות שמענו מפי הגבורה, כמו שמצינו בשבת (פח:) 'אמר רבי יהושע בן לוי כל דיבור ודיבור שיצא מפי הקדוש ברוך הוא חזרו ישראל לאחוריהן שנים עשר מיל'. ופירש"י שהיה דבר זה מפחד השכינה. ועוד איתא שם שהיו מלאכי השרת מדדין אותן שנאמר (תהלים סח ג) 'מלאכי צבאות יודון יודון' אל תיקרי יודון אלא ידון. וכן הוא במדרש תהילים על הפסוק שם. וכן דרשו במכילתא (מס' דבחדש פ"ט): נמצאו מהלכים באותו היום מאתים וארבעים מיל, באותה שעה אמר הקדוש ברוך הוא למלאכי השרת דדו וסייעו את אחיכם, שנאמר 'מלכי צבאות יודון יודון', 'ידודון' בהליכה ו'ידודון' בחזרה.

והנה כל רוחב מחנה ישראל היה י"ב מיל, ומעתה בואו חשבון, כי איש ישראל שהיה במקום הקרוב ביותר להר סיני, חזר לאחוריו עד קצה המחנה במרחק י"ב מיל, וכן היה גם ליהודי שעמד מתחילה בקצה המחנה, התרחק גם הוא י"ב מיל. והקשה הרוקח, הלא קבלת התורה היה ביום שבת קודש, כמו שהזכרנו דברי הגמרא 'דכולי עלמא בשבת ניתנה תורה לישראל', וא"כ כיצד הותר להם להלך מרחק גדול כזה, והלא תחום שבת אינו יותר מאלפיים אמה, וכי יתכן שחיללו שבת תיכף אחר שקיבלו את התורה מפי הגבורה.

הליכת ישראל יותר מתחום שבת

וקושיא זו היא על כל אחד ואחד מישראל, על אלו שעמדו בקצה המחנה וחזרו לאחוריהם י"ב מיל, ועל אלו שעמדו סמוך להר סיני, כי הרי מקום עמידתם לא נחשב למקום ישוב שקנו שם שביתתם מערב שבת, כדכתיב (שמות יט יז) 'ויוצא משה את העם וגו', וא"כ כל אחד ואחד מישראל

לאלקיק', ע"י שנתנו ליום השבת את השעות שלהם.

והנה רצון השי"ת היה ליתן התורה לבני ישראל ביום ו' בסיון, והיינו דכתיב במעשה בראשית 'יום ה'שישי' (בראשית א לא), לרמז על נתינת חמשה חומשי תורה ביום שישי בסיון לבני ישראל, כמו שדרשו חז"ל (שבת פח.) אמר ריש לקיש מאי דכתיב 'ויהי ערב ויהי בקר יום השישי', ה"א יתירה למה לי, מלמד שהתנה הקדוש ברוך הוא עם מעשה בראשית, ואמר להם אם ישראל מקבלים התורה אתם מתקיימין, ואם לאו אני מחזיר אתכם לתוהו ובוהו. וכמו שפירש רש"י שם: 'השישי' משמע השישי המיוחד במקום אחר וכו', והוא שישי בסיון, שנתנה בו תורה.

אך משה רבינו ע"ה ביקש להוסיף יום אחד מדעתו, והסכים עמו השי"ת כמו שאמרו חז"ל, ועי"ז קבלו ישראל התורה ביום שבת קדש, כי אם היו מקבלים התורה באחד מימי השבוע, היו שאר הימים באים בטענה מדוע דווקא ביום זה מקבלים התורה, אבל עתה שהיה תנאי במעשה בראשית שכל ימות השבוע נכנעים תחת יום השבת שהוא מלך עליהם, ויום השבת נוצר מכל ימי השבוע, א"כ כל ימי השבוע מסכימים שתנתן התורה ביום זה, וזהו המכוון בעומק מאי דאיתא בגמ' (שבת פו:) 'ודכולי עלמא בשבת ניתנה תורה לישראל', שכל הימים הסכימו לדבר זה שתינתן התורה בשבת, ועל ידי שבשבת ניתנה תורה על ידי זה המליכו את התורה על כל ימי החול ועל כל מעשה בראשית, ולכן תלוי קיום העולם בקיום התורה.

בכל דיבור חזרו לאחוריהן י"ב מיל והמלאכים החזירו

ואחר שהקדמנו כל זאת, נבוא לביאור גופו של ענין. דהנה ידוע כי רק את שתי הדברות הראשונות שמענו מפי הקב"ה, כמו שאמרו

בספר 'פענח רזא' ובתשובות מהר"ם רוטנבורג (סי' ש"ץ), דאע"פ שעננים אינם נחשבים כמחיצה שיש בה ממש, אעפ"כ ענני הכבוד שאני, דלפי שהקיף בהם הקב"ה את בני ישראל מכל צדדיהם כדי להגן בעדם מפני המזיקים, א"כ יכולים הם להחשב כמחיצה. וכבר האריכו בזה הפוסקים ראה בפרי מגדים (או"ח סי' שצז) אשל אברהם סק"ח, ובתוספת שבת (סי' שס"ב סק"ב) ובשו"ת אבני נזר (או"ח סי' רע"ח).

אחר כל דיבור ודיבור חזרו למקומם

והנה עד כאן האיר ה' עיני בעיקרי הסוגיא, אך לא עלה בידי לסיימם וגנזתים לעת מצוא, וחשבתי לומר דרשה בענין אחר. אך דברי תורה הללו זעקו אל ה' שיזכו לזכות הרבים, ואכן האיר ה' עיני להמשיך הדברים בסיעתא דשמיא. על פי מה שכתב בספר אוהב שלום להרה"ק מהר"ש מקאמינקא זיע"א בפר' יתרו, דהנה אמרו חז"ל (סנהדרין ה'): דמחנה ישראל היה י"ב מילין, וא"כ הא דאיתא דבשעת מתן תורה חזרו ישראל י"ב מיל והחזירו המלאכים, אמנם יש לדון מתי החזירו המלאכים, אי נימא דבכל דיבור ודיבור חזרו לאחוריהם והחזירו המלאכים, ושוב אמר ה' את הדיבור השני, ושוב הלכו י"ב מיל הלך ושוב, או דלמא בדיבור ראשון חזרו לאחוריהם י"ב מיל, ונשארו שם לעמוד ושמעו במקומם דיבור שני, והתרחקו י"ב מיל נוספים, וכך בכל דיבור ודיבור בכל עשרת הדיברות. ורק אחר כל הדברות חזרו להר סיני.

ובפשטות משמע שבכל דיבור ודיבור חזרו הלך ושוב, כמו שדרשו בפסוק 'ידודון ידודון', דמשמע שני קפיצות בכל פעם, ופירש דברוב ענותנותם של ישראל, כאשר שמעו את הדברות מפי הקב"ה אזי אותן שעמדו בשורה הראשונה הלכו לאחוריהם

שהיה במדבר לא היה במקום ישוב, וכיצד א"כ הלכו יותר מתחום שבת.

גדר ענני הכבוד כמחיצה

ותירץ הרוקח, 'יש לומר, הואיל ועננים מקיפים אותם הוי כמחיצות בני אדם כאילו לא יצאו, דהיינו שענני הכבוד שהקיפו את ישראל הוי כמחיצות ובכל מקום שעמדו וחזרו הוא מקום ישובם. אמנם לכאורה יישוב זה ניחא רק בשעת מתן תורה, אך לאחר מתן תורה הא קי"ל דאין עננים נחשבים כמחיצות. והא ראיא, דהא כל הלכות הוצאה מרשות לרשות ילפינן מהעגלות שהקימו ופרקו המשכן בהיותם במדבר, ואי נימא דכל מחנה ישראל נחשב כרשות היחיד מחמת ענני הכבוד שהקיפו אותם, לא יובן כל סוגיית הגמ' בשבת למילף מקרשי המשכן הלכות הוצאה מרשות היחיד לרשות הרבים. דאין זה נחשב 'הוצאה והכנסה' כלל. ומבואר דאף במדבר לא הותר להם לטלטל מרשות לרשות, ולפי"ז לא נחשב כל י"ב מיל מחנה ישראל כרשות היחיד.

ואף אי נימא דדין הוצאה והכנסה לא קיבלו ישראל במרה, אעפ"כ עדיין יש להקשות קושיית הרוקח, שהרי כל עשרת הדברות שמעו ישראל בפעם אחת, ושמור וזכור בדיבור אחד נאמרו, ומיד נאסר להם הוצאה מרשות לרשות אף במדבר, וא"כ האין הלכו וחזרו י"ב מיל.

והרי פרשת מקושש עצים [שנחלקו בה חז"ל (שבת צו:)] אם עבר על 'מעמר' או תולש או מעביר ד' אמות ברה"ר, וכן דתן ואבירם שטלטלו המן [כדכתיב 'יצאו אנשים' ו'מחוץ למחנה' לקטן], היו לאחר מתן תורה, והרי דלא נחשב המדבר כרשות היחיד אף שהיו להם ענני הכבוד.

ואמנם באמת, כבר כתבו בעלי התוספות בספר 'מושב זקנים' (שמות כ ב), וכן איתא

יח) 'נלכה נא דרך שלושת ימים במדבר ונזבחה להוי"ה אלקינו', שרצו ללכת בכל יום י' פרסה, ובג' ימים ל' פרסה, וחשבו למהר הליכתם ולילך בכל יום מהלך כ' פרסאות, ועשה עמהם השי"ת נס והלכו ס' פרסאות בג' שעות, ודבר זה היה לישראל לנס ומעלה, שזכו לנס למעלה מגדר הטבע של זמן ומקום.

ומעתה בואו חשבון, מאחר שהסקנו שזמן מהלך כל מיל הוא י"ח דקות, ואמרנו שהלכו ישראל בשעת מתן תורה ר"ם מיל, א"כ הבה נחשבה מרחק ר"ם מיל בי"ח דקות, שעולים לחשבון ד' אלפים ש"ך, וראו זה פלא, דכאשר נחשב מנין גימטריא בפסוק האמור אחר מתן תורה 'ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו אלהים פן נמות', ונוסיף בחישוב סופי תיבות אלקים פן במס"ג, יעלה הכל למס' ד' אלפים שי"ט, וכאשר נוסיף את יום השבת שבו ניתנה תורה לישראל יעלה הכל בדיוק למס' ד' אלפים ש"ך אחת לאחת, מנינא דדין כמנינא דדין.

יראת ישראל שלא יוכלו להחזיק מעמד בהליכה רבה כ"כ

ובזה נשכיל עומק יראת ישראל ובקשתם שידבר עמהם משה רבינו ואל ידבר עמהם אלקים פן ימותו, דבשעה שראו שהספיקו לילך במשך ג' שעות מרחק עצום כ"כ שסברו להלך אותו במרוצה במשך ג' ימים, לפיכך חששו שמא ימותו ולא יוכלו שוב לסבול מהלך מרחק גדול כ"כ בזמן קצר. והנה לדעה שבכל דיבור ודיבור שיצא מפי

שכבר שטפה את הבשר מהמלח, באה לרב לשאול כדת של תורה. שאל אותה הרב, מה עשית בזמן שהבשר שהה במלח, השיבה האישה דיברתי עם שכנותי. פסק לה הרב, אם כן בוודאי שהה הבשר במלח שעה ארוכה, ואין לך מה לחשוש..

י"ב מיל, ועמדו בסוף מחנה ישראל, וכך גם אלה שעמדו בשורה שניה הלכו לאחוריהם י"ב מיל ועמדו מאחורי אלה שהלכו משורה ראשונה, וכן היה בכל שורה ושורה מכל מחנה ישראל. נמצא עד שגמר הקב"ה לומר את כל עשרת הדברות חזרו לאחוריהם עשרה פעמים י"ב מיל. ובזה א"ש אומרו 'ויעמדו מרחוק' אע"פ שעמדו למרגלות ההר, כי בכל דיבור חזרו לאחוריהם י"ב מיל, ואכן בכל דיבור ודיבור עמדו מרחוק יותר.

ומעתה נבוא ונחשב חשבוננו, דהרי בכל דיבור ודיבור הלכו ישראל י"ב מיל הלוך ועוד י"ב מיל בשובם, א"כ נמצא שבכל דיבור הלכו ישראל כ"ד מיל, נמצא חשבון הליכתם בכל עשרת הדברות ר"ם מילין, שהם ס' פרסאות, דכל פרסה היא ד' מיל.

והנה מרחק הילוך כל מיל הוא י"ח דקות, ואף דבהלכות מליחה שנינו בזה כמה דעות בזמן משך הילוך מיל, דלדעה אחת הוא י"ב דקות, ולדעה אחרת י"ח דקות או כ"ב דקות, או כ"ד דקות, אך להלכה נקטינן דזמן הילוך מיל הוא י"ח דקות.

ומעתה לפי דעת הפרקי דרבי אליעזר שמשך קבלת התורה היה ג' שעות, ולפי החשבון הלכו ס' פרסאות בהליכתם הלוך ושוב, נמצא א"כ דבכל שעה הלכו עשרים פרסאות, והנה איתא בגמ' (פסחים צד.) שמהלך אדם בכל יום הוא עשר פרסאות (שהם ארבעים מיל), וא"כ מהלך ס' פרסאות שהלכו הוא מהלך אדם בששה ימים, ואילו ישראל אמרו לפרעה (שמות ג

אגב, אזכיר מעשה יחיד בדרך הלצה ששמעתי ממו"ר הגאון האדיר רבי שמואל הלוי וואזנר זצוק"ל בשלש השנים שזכיתי ללמוד תורה אצלו, שאף שהיה תדיר מלא שמחה, אך לא נהג לומר מילתא דבדיחותא. פעם אחת סיפר שבאה אשה אחת לשאול את הרב על העופות שמלחה, אך איננה בטוחה שהעופות שהו במלח כשיעור י"ד דקות, שהוא זמן המינימום להכשרתם, ורק אחר

נוסח ברכה האחרונה שתיקנו לנו אנשי כנה"ג בתפילת שמו"ע שים שלום טובה וברכה חן וחסד ורחמים וחיים, עלינו ועל כל ישראל עמך. ברכנו אבינו כולנו כאחד באור פניך, כי באור פניך נתת לנו ה' אלהינו תורת חיים ואהבת חסד. וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום.²

ז' ברכות כנגד ז' ימים מר"ח עד שבועות

ובתוך דבריו ביאר בקדשו טעם שרצה משה רבינו שיהא קבלת התורה ביום ז' סיון ולא בו' סיון, ופירש באופן נפלא, כי הנה מבקשים אנו כי יברכנו ה' באור פניו בז' ברכות, תורת חיים, אהבת חסד, צדקה, ברכה, רחמים, חיים, שלום, ובכל יום מר"ח סיון ועד נתינת התורה נתברכו ישראל בברכה אחת, ובר"ח סיון שנאמר עליו 'ביום הזה באו מדבר סיני' נתברכו ב'תורת חיים'. ביום ב' סיון נתברכו ב'אהבת חסד', בג' סיון בברכת 'צדקה', בד' סיון בעצם ברכת ה'ברכה', שיהיו מבורכים, בה' סיון 'ורחמים', בו' סיון 'וחיים'. וחשב משה רבינו ע"ה שהלא ברכת השלום היא הגדולה מכולם, כדאיתא במדרש על הפסוק 'ונתתי שלום בארץ' אם אין שלום אין כלום, לפיכך עיכב משה רבינו קבלת התורה יום נוסף מדעתו, כדי שיקבלו גם את ברכת השלום ביום ז' בסיון.

ומבאר החת"ס כי זהו סוד ז' קולות שאמר דוד על המים הכתובים במזמור 'הבו לה' בני אלים', 'קול ה' על המים' וכו', שהם כנגד ז' קולות שבמתן תורה (כדאי' בילקוט תהלים רמז תשט), כי כל ברכה היא לעומת 'קול' אחד, והאחרון 'קול ה' יחולל אילות וכו' ה' עוז לעמו יתן ה' יברך את עמו

הגבורה פרחה נשמתם והוריד הקב"ה עליהם טל של תחיה והחיה אותם, ודאי חששו, כי ראו שצריכים לנס בכל דיבור ודיבור, אך אף לדעה שלא פרחה נשמתם אלא רק חזרו לאחוריהם, אעפ"כ אחר שני הדברות הראשונות הרגישו כי מעתה אם ימשיך השי"ת לדבר עמם את כל התרי"ג מצוות, לא יוכלו לסבול זאת, ולכן התייראו, ואמר להם משה אל תיראו כי דבר זה נעשה בעבורכם כדי לרוממכם,

ועתה יתיישבו דברי משה רבינו אל העם, שאמר להם 'אל תיראו' מפני המרחק העצום והמהירות שהוליכו בה אתכם הלך ושוב, כי אין זה כדי להשמידכם ח"ו, אלא 'כי לבעבור נסות אתכם' - לשון הרמה וגדולה, להראותכם שאתם למעלה מן הטבע והזמן. וכל תכלית הנס היא רק 'בעבור תהיה יראתו על פניכם' שתשיגו יראת הרוממות אמיתית מתוך ראיית נפלאותיו העצומות, לבלתי תחטאו. והדברים נפלאים.

*

קבלת התורה ביום ז' סיון והוספת משה יום מדעתו

הנה לפני כמה ימים ניגשתי לארון הספרים כדי להוציא ספר, אך לפתע נפל מהארון ספר אחר, וקיבלתי מרבתי הקדושים כלל גדול, שאם נופל מעצמו ספר מהארון יש להתבונן וללמוד בו, ועל ידי זה מתקנים את בזיון הקודש. והנה הספר שנפל היה ספר 'דרשות חתם סופר' על חודש אדר, ועל כן פתחתי אותו לעיין בו וראיתי בו דבר פלא שעמד עליו (בדרוש לז' אדר שני תקצ"ד ד"ה במדרש בימים ההם), והוא בביאור

² ויש שנהגו לאומרו בנוסח 'תורה וחיים ואהבה וחסד', אך בדרשות חת"ס כתב כי הנוסח הנכון הוא 'תורת חיים ואהבת חסד'.

ההמון הזה ששמענו, אמר להם חמדה טובה יש לו בבית גנזיו שהיתה גנוזה אצלו תתקע"ד דורות קודם שנברא העולם, וביקש ליתנה לבניו שנאמר (תהלים כט יא) 'ה' עוז לעמו יתן', [מיד] פתחו כולם ואמרו 'ה' יברך את עמו בשלום'.

ופירש החת"ס באור חדש על פי דרכו, כי תמהו אומות העולם בפני בלעם מהו קול הרעש, והשיבם שמבקש ה' ליתן התורה לישראל, חזרו ושאלו אותו, א"כ מדוע מתעכב הוא מליתנה לישראל. וזהו שהשיבם בלעם שמשה רבינו אינו מניחו ליתן את התורה, ומעכב הדבר עד למחרת ביום ז' סיון, כי כל עוד שלא יברך ה' את עמו במדת שלום ביום ז' סיון, אינם יכולים לקבל התורה, ולכן פתחו כולם ואמרו פסוק זה 'ה' יברך את עמו בשלום'.

ועל פי דברי קדשו הוספנו, דזהו נרמז בסיום ש"ס המשניות במשנה האחרונה, שהביאו שם ג"כ פסוק זה 'ה' עוז לעמו יתן' ה' יברך את עמו בשלום', כי ענין תורה שבע"פ הנמסר לנו מפי חכמי התורה הוא כענין תורה שבכתב, ומשה רבינו שהוא מקור תושבע"פ לא הניח לקבל את התורה שבכתב ושבע"פ עד שיתברכו ישראל בשלום. וזה כח הצדיק לברך ולהשפיע על עם הקודש טובה וברכה וחיים ושלום, ולפיכך רצה משה רבינו ע"ה שיקבלו התורה הק' ביום ז' סיון דייקא.

ומעתה ראו זה פלא, מאחר שפתח לנו ה' שערי תורה נחזה נפלאות מתורתנו הקדושה. כי תיבות 'תורת חיים ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום' בגימטריא ב' אלפים תשנ"ח. והנה במעשה בראשית כתיב ל"ב פעמים אלקים, ולא הוזכר בפרשה שם הוי"ה, כי העולם נברא במדת הדין כנודע. [והוא אשר משוררים בזמר 'בר יוחאי' ל"ב נתיבות ראשית תרומה], והלא בריאת העולם הושלמה

בשלום' איירי בענין נתינת התורה, כי ביום ז' בסיון התברכו בשלום וקיבלו התורה.

התעטרו ישראל בז' הספירות קודם מתן תורה

והביא בחת"ס מה שכתב הרמ"ק בספרו 'פרדס רימונים' (דרוש כג פי"ט), וכעיי"ז כתב השל"ה הק' (פר' תשא תורה אור אות ג), כי בקבלת התורה זכו בני ישראל להתעטר בז' הספירות עד ספירת המלכות, ורצה משה רבינו ע"ה שיתעטרו בכל הז' ספירות עד יום קבלת התורה, ואם היו מקבלים התורה ביום ו' בסיון, יהיה העיקר חסר, כי ביום האחרון נתעטרו במדת שלום החשובה מכולם כאמור, וזהו שאמר הכתוב 'ואתם תהיו לי ממלכת כהנים וגוי קדוש', שרצה משה רבינו ע"ה שיתעכבו עם קבלת התורה ביום נוסף, כדי שיהיו ממלכת כהנים ויקבלו את מדת המלכות.

טענת האומות ותשובת בלעם אליהם

ובזה יובן מש"כ עוד החת"ס והזכרנו דבריו לאחרונה, דכיון שרצה ה' ליתן את התורה בו' סיון, א"כ ביום ו' סיון כבר ירד ה' על הר סיני כדי ליתן התורה לישראל, ועמד והמתין שם על הר סיני עד שיבואו בני ישראל לקבל התורה, אך משה רבינו ע"ה אמר להשי"ת כי אינו רוצה שיקבלו התורה ביום זה והוציא את ישראל להר סיני רק למחרת ביום ז' בסיון, והמתין להם השי"ת עד שיבואו לקבל התורה.

אמנם מיד כאשר ירד ה' על הר סיני בו' סיון נרעש תבל ומלואה, כמו שאמרו בזבחים (קטז). כי בעת ההיא 'נתקבצו כולם אצל בלעם הרשע ואמרו לו מה קול ההמון אשר שמענו, שמא מבול בא לעולם, אמר להם וכו' כבר נשבע הקב"ה שאינו מביא מבול לעולם, אמרו לו מבול של מים אינו מביא אבל מבול של אש מביא וכו', אמר להן כבר נשבע שאינו משחית כל בשר. ומה קול

אלקים ונמתקו, וזהו שהזכיר הכתוב קודם ואחר מתן תורה ג' פעמים שם 'אלקים' כאמור ויאמרו אל משה דבר אתה עמנו ונשמעה ואל ידבר עמנו **אלהים**! ויאמר משה אל העם אל תיראו כי לבעבור נסות אתכם בא **האלהים** וכו' ויעמוד העם מרחוק ומשה נגש אל הערפל אשר שם **האלהים**, כי בשעת קבלת התורה נמתקו הדינים ונתמלא עליהם השי"ת רחמים.

בשבועות ניתן להמתיק כל הדינים ולמלא כל המשאלות לטובה

ודבר זה נשאר רישומו לדורות דביו"ט שבועות ניתן להמתיק כל הדינים ולפעול כל משאלות הלב לטובה אצל השי"ת, והוא הזמן הראוי להתפלל על הפרנסה, כמו שאמרו חז"ל 'אם אין קמח אין תורה'. ובחג השבועות הוא הזמן בו יכול כל אחד להתפלל לזכות לזרע ברך ה', ולהיות בבריאות השלימה. בשבועות מותר ואף צריך להתפלל על כל אלו. ולפיכך המדבר דברים בטלים בחג השבועות יש עליו הקפדה גדולה, וכביכול אומרים לו 'עכשיו הזמן בו אפשר לבקש כל המשאלות', כי בראש השנה איתא בזוה"ק כי המבקשים צרכיהם הרי הם 'צווחין ככלבין הב הב', אך על יו"ט שבועות לא אמרו כן. ואיתא שלכך לא נאמר בתורה בחג השבועות להקריב בו 'שעיר עיזים אחד לחטאת', כיון שביום זה מוחל השי"ת כל עוונותינו, אך הוא בתנאי שלא נבטל את הזמן אלא ננצלו ונבקש ונתפלל בו על צרכינו, על שידוכים הגונים ועל כל המצטרך. וצריך להשקיע בבקשות לה' ביום זה, כדברי חז"ל (פסחים סח:): 'הכל מודים בעצרת דבעינן נמי לכם', 'בעינן' הוא לשון תפילה, כלשון 'תתקבל צלותהון ובעותהון'.

אזהרה בדברים בטלים בחג השבועות

בעת קבלת התורה, שהרי 'תנאי התנה הקב"ה עם מעשה בראשית אם ישראל מקבלים התורה מוטב, ואם לאו אני מחזיר את העולם לתוהו ובוהו'.

ועתה בינו והתבוננו, כי ל"ב פעמים 'אלהים' עולה ב' אלפים תשנ"ב, וכאשר נצרף לו את חמש האותיות הפשוטים של תיבת אלקים עה"כ, עולה בגימטריא בדיוק ב' אלפים תשנ"ח, והוא בדיוק כמס' 'תורת חיים' ואהבת חסד וצדקה וברכה ורחמים וחיים ושלום'. חושבנא דדין כחושבנא דדין. ויחדיו יהיו תמים כחדא.

ואיתא בכתבי האריז"ל הק' (שעה"כ עמידה ב) בענין שם אלקים שהוא מדת הדין שיש בה ג' בחינות, וג"פ 'אלהים' בגימטריא חרן, מלשון חרן וכעס, שיש להמתיקם, דכל הדינים מקורם מג' פעמים שם אלהים, הרומזים להשפעת הדינים והגבורות מכל צד, ימין שמאל ואמצע. והנה ידוע דמנין אלף תת"כ רבו בו הסודות, ואמרו לי שבדקו וספרו שם הוי"ה שנזכר בתורה הק' ונמצא אלף תת"כ פעמים, והתבוננתי בדבר והבחנתי שגם תיבות 'קודשא בריך הוא אוריתא וישראל' עולים ג"כ בגימטריא למס' אלף תת"כ.

והנה כאשר נצרף מס' שמות הוי"ה הכתובים בתורה שהם אלף תת"כ, יחד עם מניין ב' אלפים תשנ"ח הנזכר שהוא ל"ב פעמים שם אלקים, יעלו יחדיו למס' ד' אלפים תקע"ח, ומנין זה מכוון ביותר, דכאשר נחשבה מס' מנין ד' אלפים ש"כ, שהם סך הדקות שחזרו בני ישראל לאחוריהם בשעת מתן תורה ר"ם מיל, דכל מיל מהלך י"ח דקות כאמור, יחד עם מספר רנ"ח, שהוא ג' פעמים 'אלהים' שעולים חרן שהם שורש הדינים שנמתקו כאן, יצטרפו יחדיו למניין ד' אלפים תקע"ח, כי בשעת מתן תורה שסברו ישראל שפרחה נשמתם, חזרו לאחוריהם משליטת הדינים שבשם

סיפר לי אברך הלומד בכוללינו מעשה נורא, דהנה בשנות הזעם השתחררו רוב בני עמינו מידי המרצחים העמלקים ימ"ש ויאבד זכרם ביום כ"ה אייר. ורובם השתחררו בין ד' אייר לכ"ה אייר בשנת תש"ה. ויום שבועות היה היו"ט הראשון לאחר שיצאו לחירות, והתכנסו המוני עם לחוג היו"ט במחיצת מו"ר הרה"ק מקלויזנבורג זי"ע, והתפללו יחדיו במחנה העבודה פלדפינג. קודם 'יזכור' הגיעו שארית הפליטה שנותרו שם, שהיו כולם מבוגרים שאיבדו נשותיהם וילדיהם, או ילדים רכים שאיבדו את הוריהם, ופנו לשאול את הרבי ברוב כאבם אם יש טעם לקיים המנהג לדפוק על הבימה ולהכריז קודם יזכור 'קינדער ארויס', שהרי לא היה למי לצוות לצאת מביהמ"ד שלא ישהה בו בשעת הזכרת הנשמות.

בינו והתבוננו, מה היה השאלה ואת מי שאלו, את יהודי שאיבד את כל בני ביתו, את הרעבצ'ן וי"א ילדיו. חשב הרבי דקה ושניים, והשיבם 'וודאי שיכריזו', משום ב' טעמים. קודם כל, כי כך הוא המנהג, ובכל אופן שהוא יש לקיים המנהג. ונוסף על זאת, הלא מצפים ומקווים אנו שכל ילדים אלו יגדלו ויקימו בתים נאמנים בישראל, ואם לא יכריזו כעת, יקבע כך המנהג לדורות שלא מכריזים, לפיכך יש להכריז. והוא דבר מבהיל איך שכל מנהג שנהגו בני ישראל לעשותו, משפיע לשנים רבות¹.

ובזה יש לבאר מדוע תיקנו לומר את תפילת האריז"ל ביו"ט שבועות, כי חג השבועות

לפיכך הזהירו נא באזהרה חמורה שלא לדבר דברים בטלים ביום חג השבועות, שבו בבית המדרש כל הלילה ועסקו בתורה הקדושה, וקול התורה היוצא מפיכם יעלה לרצון עד שמי שמיא ויבקע הרקיעים, ולמחרת נשקיע בתפילה כדבעי, ואם אם תגבר העייפות נתגבר עליה ונשכים בזמן להתפלל כדבעי, ובכך וודאי שנפעל בע"ה כל טוב בתפילותינו.

התפילה בחג השבועות ואמירת י"ג מדות

ונגלה לכם איזה סוד, האר"י הק' חיבר תפילה לאומרה מחר בעת פתיחת הארון אחר אמירת י"ג מידות של רחמים, ומתחלת בתיבות רבונו של עולם מלא משאלות לבי לטובה והפק רצוני ותן שאלתי וכו'. ונהגו לאומרה בשלש רגלים, אך לדעתי לא תיקנה דווקא לשלש רגלים, אלא שהתקבל מנהג זה עקב מעשה שהיה. וכבר סיפרתי לאחרונה שבשעת מלחמת העולם התבטלו כמה וכמה מנהגים משום כמה סיבות, ואנו השתדלנו בבית מדרשינו לחדש כמה מנהגים שנהגו בם בשנים קדמוניות, כגון בסיום פרשת 'וירא' אחר סוף הפסוק 'ואת מעכ"ה', נהגו הציבור לקום על רגליהם ולהכריז 'מעכ"ה' ר"ת מ'לוך ע'ל כ'ל ה'עולם. וכן בסיום פרשת ויקרא בתיבות 'לאשמ"ה ב"ה' היו מכריזים שהם ר"ת ל'אל א'שר ש'בת מ'כל ה'מעשים ב'יום ה'שביעי. ומשום מה בטלו מנהגים אלו מקרב בני ישראל.

ישראל להקים בתים נאמנים לה'. ואכן זכתה להקים עשרות משפחות, וגם מורי ורבי זי"ע פעל גדולות ונצורות בענין זה, ובודאי שנחשבים הם כולם כבני ממש.

¹ אכן היה אז עבודה קשה לשכנע את אותם נערים ופליטי החרב לבנות ולהקים מחדש את כרם בית ישראל, גם אמי מורתי ע"ה היתה עסוקה בעבודת הקודש לשכנע את הפליטים להקים בתיים מחדש, ושנים רבות התעכבה בעצמה מלהינשא, עקב טרדתה והקדשתה זמנים טובא לשכנע את חברותיה ובנות

מידות של רחמים ותפילת 'ריבוננו של עולם' הנ"ל, וכמו שנהגו לומר בפתיחת הארון, והוא ע"פ דאיתא בגמ' (ברכות לב:) אמר רבי חמא ברבי חנינא אם ראה אדם שהתפלל ולא נענה, יחזור ויתפלל, שנאמר (תהלים כז יד) 'קוה אל ה' חזק ויאמץ לבך וקוה אל ה'". אמנם הציבור אינו נוהג כן, אך אני לעצמי נוהג בטרם תפילת שמו"ע לומר שוב י"ג מידות של רחמים ויהי רצון זה.

חג השבועות הוא הזמן הראוי לתפילה על כל הענינים

מבואר כי בחג השבועות יש להשקיע בתפילות, ובאופן זה ימלא ה' כל משאלות לבנו לטובה ולברכה. זקיה"ק בעל ישמח משה זי"ע נהג לומר כי יש בקשה אחת שתמיד מתקבלת בשמים ואי אפשר לדחות אותה, והיא תפילת ובקשת 'את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך, כי לישועתך קוינו כל היום', והלא אליהו הנביא הוא המבשר טוב על הגאולה העתידה, ולפיכך כאשר נתבונן במנין תיבות 'את צמח דוד עבדך מהרה תצמיח וקרנו תרום בישועתך, כי לישועתך קוינו כל היום' נמצא שעולה כמנין ד' אלפים תמ"ב, וכאשר נוסיף לזה מנין י"ד התיבות שבבקשה זו יחד עם מנין 'באליהו הנביא' שעולה קכ"ב, נמצא עולה הכל בדיוק נמרץ למס' ד' אלפים תקע"ח, ככל הבקשות האמורות לעיל, שניתן לפעול כולם ביום חג השבועות שיהיו כל צרכינו כראוי על הצד הטוב ביותר, שיתמידו כולם בבריות, ושיהא פרנסה בהרחבה לכל בני ישראל, וכל הרשעה כולה כעשן תכלה ויניחו אותנו לעבוד את השי"ת כלבבנו".

טועים הם כאשר התעוררו עתה לבכות על ענין זה, כי הזמן המתאים והמוכשר לכך היה לפני כמה שנים, כאשר עוד היה אפשר לעשות ולפעול בנידון זה, ואז הוצרכו לבכות בתפילה ותחנונים על כך. אך לדאבון

הוא זמן גדול ונשגב ויכולים לפעול בו את כל הישועות הנצרכות לאדם, ואפילו דבר שאי אפשר לפעול קמיה שמיא בראש השנה ויום הכיפורים, ניתן להשיג זאת ביו"ט שבועות.

מנהג ישראל להיות ניעור בליל יו"ט ולעסוק בתורה

והנה מנהג ישראל להיות ניעורים בליל יו"ט שבועות ולעסוק בתורה הק', אך דעו נא כי אדם המבזבז זמן זה לדברים בטלים, מוטב שילך לישון וכך יהא לו כח מחר להתפלל בכוחות רעננים כראוי. ואכן ביו"ט שבועות ראוי להתפלל מעומקא דליבא, וכל מי שחפץ שיהא לו גוטע קינדער, צדיקים ועובדי ה', אזי ישתדל מחר בעת תפילת 'אהבה רבה' להשקיע בתפילתו, ולהוריד דמעות, כי בתפילה זו הוא המקום שניתן לפעול זאת. גם מי שרוצה לתפוס את עצמו ולהתחיל לילך בדרך טובים וליישר דרכיו, יידע כי עיקר הכוונה ישים בתפילה זו, ועי"ז ישמע ה' שוועתו.

גם אצל בני ליטא החשיבו מאד את ענין התפילה בחג השבועות על עסק התורה, כמו שמספרים על אדם שהגיש פיתקא לר' חיים בריסקער זי"ע והתאונן לפניו שאין דברי תורה נכנסים ללבו, והשיבו וכי כיצד יוכלו דברי התורה ליכנס בך, אחר שלא השקעת בחג השבועות אשתקד בשעת קריאת עשרת הדברות.

כך גם מצאנו בסידור בארדיטשוב, ובסידור האר"י הק' משמו, שיש לבקש על פרנסה, על בנים ההולכים בדרך התורה, ועל עצמו שיזכה לתורה, ואיתא שם שקודם תפילת מוסף בשלש רגלים יש לשוב ולומר י"ג

ד בענין זה אומר עוד על המעוררים מקרב המחנה המבכים עתה מרה את גזירת גיוס בני הישיבות, וממררים בלילות מרות על אשר מבקשים להעביר אותנו על דתנו, ומבקשים להתפלל על הדבר, אך

הזאת שואפים הם לעקור, חלילה, את התורה מישראל. ודעו נא, כי אין לזלזל בחשש זה כלל וכלל, לפיכך חובה עלינו להרבות בתפילה ובתחנונים על זאת בעיצומו של חג השבועות. שכן, כל המתעלם מצרה זו ואינו שופך עליה שיח ביום טוב של שבועות, אומר עליו השי"ת 'אין אתה נמנה עם ידידי הקרובים'. כיצד זה יכול איש ישראל לעמוד בשוויון נפש בעת שמבקשים לחמוס את התורה הקדושה מידי עם סגולה, והלא אין פגיעה גדולה מזו בקב"ה, ועל זאת וכיוצא בזה יש להפיל תחינה בחג השבועות, שהוא יום הדין הגדול על התורה.

אולם אותם ידידי ה' המבקשים ומתחננים על קיום התורה בעם ישראל, יה"ר שתתקבלנה תפילותיהם ברחמים וברצון לפני אדון הכל. ועל פושעי ישראל נעתיר שישובו בתשובה שלמה במהרה. ולנו ישפיע השי"ת ממרומיו שפע ברכה וטובה, כהבטחת 'והריקותי לכם ברכה עד בלי די', ונזכה כולנו לקבל פני משיח צדקנו באלו הגופים, וירום כבודו ית"ש בכל העולמות בישועה הכללית במהרה בימינו, אמן.

ואחר שראינו כמה גדול כוחו של מנהג וכמה יש למסור נפש על קיומה של תורה שלא תשתכח מישראל, לבנו נחרד בקרבנו נוכח הגזירה הנוראה המרחפת על ראשינו, אנא, הרבו בתפילה ובתחנונים ביום זה נוכח הגזירה הנוראה הזו. דעו נא, כי שורשה ומקורה של גזירה זו נעוץ בכוחות הקליפה המבקשים להיאחז בתורתנו הקדושה ולפגוע בה. והנני לומר לכם בבירור: אל תשלו את נפשכם כי הגזירה תוסר במהרה, לא כן הוא, גזירה זו עתידה להתקיים ולעמוד לאורך זמן. אף היום יצא ראש ממשלתם והודיע קבל עם ועדה כי הושגה כברת דרך לקראת הסכם פשרה המקובל על שני הצדדים. בשומעי דברים אלו, נפל לבי בקרבי ונחרדתי חרדה עמוקה ודאב לבי עד מאד, בראותי כיצד מבתרים וקורעים חלקים מיקירי ישראל להשליכם לאבדון, רחמנא ליצלן. מנתקים מעמנו פרוסות - פרוסות ומנדבים לסיטרא אחרא אלפי בחורי חמד מאחינו בני עדות המזרח ומחלושי המזג".

כל אלו אינם אלא כוחות הטומאה והקליפות, המבקשים להכריע את יראי ה' ברגעים האחרונים של חשכת הגלות. בעת

(פר' נח), כי הבונה בניין וחוקק שמו עליו, סימן הוא שנשמתו מן הערב רב. אין רצונינו להרחיב במה שממשיך שם הזוה"ק בחריפות, ואין רצונינו להמשיך ולתאר את כוונתם שאינה נסתרת, כי זה כל רצונם לקחת את בנינו מהיכלי הישיבות ולהשמידם בצבא השמד, ואף כאלה שנקראים ידידים כביכול, ומחוגי הימין הקרובים יותר לדת, גם מהם שומעים ברורות על רצונם זה, ה' ישמרנו וישמור על כל כלל ישראל להנצל מכל מרעין ופגעים בישינן לטב ולחיין ולשלם.

הלב היו לצים שאז היו עסוקים ברדיפה אחר תקציבים שונים ותענוגים למיניהם והעלימו עיניהם מחומרת העניין. ותפילתם דומה לתפילת הכלבים המופיעים ב'פרק שירה' בין הבריות המשוררות לה', ואף שאין לזלזל בשום תפילה מישראל, בבחינת אין הקב"ה מקפח שכר כל בריה, אך לצערנו נזכרו מאוחר.

ה' אין רצונינו לקטרג על ישראל אך אותם עסקנים שכל דעתם על עצמם וריבוי ממונם, וכבר עתה חושבים הם איך אחר סידור חוק זה יוכלו לשקול לידיהם תקציבי עתק, ויוכלו להמשיך ולבנות עוד בניינים ולהתפאר בהם עתידים ליתן על כך את הדין. וכבר אמרו בזוה"ק

כ"ק מרן אדמו"ר הרה"ק רבי שלמה הכהן בן הרה"ק ר' דוב צבי זי"ע רבינוביץ, בעל 'תפארת שלמה'. – כ"ט אדר תרכ"ז לפ"ק.

בילדותו של רבינו זי"ע דחק את עצמו בעת התפילה סמוך ונראה אל הרה"ק ר' מיכל'ע מזלאטשוב זצ"ל. המגיד מזלאטשוב זצ"ל, שהרגיש בנשמתו הגבוהה של רבינו זי"ע, פנה לאביו לאחר התפילה ושאלו; מניין זכית לנשמה קדושה כזו?

מחצב
נשמתו

פעם עלה רבינו זי"ע מראדומסק לבקר במעון קודשו של הרה"ק ה'דברי חיים' מצאנז זצ"ל. בעת שיטבו שני המאורות הגדולים יחדיו, פנה ה'דברי חיים' אל רבינו זי"ע ואמר לו; דע לך, כי לזכות לגילוי צדיקים, גדולה היא ומעלה יתירה לה מזו של גילוי אליהו הנביא.

דמות
דיוקנו
התגלה
לפניו

וכדי להמחיש את דבריו, סיפר לו הרה"ק מצאנז זי"ע, על אחד הצדיקים ששמע פעם מיהודי שאומר 'אחר' (הוא אלישע בן אבויה, שיצא לתרבות רעה) והפטיר אחריו בביטול 'ימח שמו'. באותו רגע גער בו אחד אותו צדיק ואמר לו; הלא אתה מאמין בי כצדיק רק משום שסבור אתה שזכיתי לגילוי אליהו, וכי אינך יודע שגם ל'אחר' היה גילוי אליהו בכל שעה שרק חפץ בכך? הרי לך שאין זו ההוכחה המוחלטת למעלת הצדיק.

כששמע רבינו זי"ע את הדברים הללו, אחזתו רעדה גדולה. ואמר ברטט; זה לי עשרים שנה שאני מייגע את עצמי במאמצים עליונים, כדי לזכות שיהיה לי התגלות של הרבי ר' אלימלך מליז'ענסק זצ"ל – שכידוע, רבינו זי"ע הוא זה שהקים את האוהל הקדוש על ציונו – והנה, אך יצאו המילים הללו מפי קודשו של הרה"ק מצאנז זצ"ל, תיכף באותו רגע נגלתה אלי הרבי ר' אלימלך זצ"ל.

והוסיפו להעיד נכדי רבינו זי"ע, כי אכן מאותו יום ואילך, זכה רבינו זי"ע למדרגה נפלאה, שבכל עת שחפץ רבינו זי"ע היה הרבי ר' אלימלך זצ"ל נגלה אליו.

המתקת
הדינים

דרכו של רבינו זי"ע היתה מוסתרת בתוך לבוש של דין וגבורות, והוא נודע כצדיק בעל קפידה גדולה, אך תלמידיו המובהקים ידעו, שכאשר רבינו זי"ע היה גוער בחסיד, או אף נותן לו מכה בעת הגשת 'קוויטל', היה זה סימן מובהק לכך שרבינו זי"ע לקח על עצמו להמתיק את הדינים הקשים שרבינו על אותו חסיד, וכל מי שזכה לזה ידע שבאותה שעה פעל לו רבינו זי"ע ישועה גדולה והסיר מעליו כל רע.

דרך זו ליווה את רבינו עד יומו האחרון ממש. בעת הסתלקותו לגנזי מרומים, מצאו אותו תלמידיו כשהוא רכון על ספר הזוהר הקדוש, וראשו הקדוש נח על הדף בו כתוב 'אית רוגזא ואית רוגזא, אית רוגזא דטב היא' (יש רוגז ויש רוגז, ויש רוגז שהוא לטובה). וכך, מתוך דבקות באותה הנהגה של המתקת הגבורות, עלתה נשמתו הטהורה בסערה השמימית, להמשיך ולהמליץ טוב על עדת מרעיתו.

וקולו
נשמע
בקודש

פרק מיוחד בעבודת קדשו של רבינו זי"ע, היה עולם הנגינה והזמרה, שהיה בו כדי להרעיד נימי לב אנוש.

בעיר ראדומסק היתה מקהלה של שמונים משוררים 'בעלי מנגנים' מופלגים, אך קולם של כולם בטל, לעומת נעימת קולו של רבינו זי"ע, שכאשר היה פוצח ברננה ובניגוני דביקות, היה קולו נוסק והולך מעל כולם בחזקה וברגש.

סגולה
לעשירות

דרכו של רבינו זי"ע בחיי חיותו היה להשפיע עושר ושפע רב של ברכה לחוסים בצילו. וכוחו זה לא פסק גם לאחר הסתלקותו, ולימוד בספרו הקדוש 'תפארת שלמה' הוא סגולה בדוקה לפרנסה טובה ולעשירות לכל ההוגים בו באמונה.

ציון
המציונות

העיד בפני הרה"צ ר' אברהם וואלף שנייבאלג שליט"א אשר במשך שלוש שנים רצופות

זכה לפקוד את הציון הקדוש בראדומסק, ובכל פעם שביקר שם, שמע עדויות מכלי ראשון סיפורי מופת וישועה, על יהודים אשר שפכו את מר שיחם על גבי הציון הקדוש, וזכו לדבר ישועה ורחמים למעלה מדרך הטבע.

זכותו יגן עלינו ועל כל ישראל, אמן.

~ הילולא דצדיקאי ~

ה' סיון

התנא הקדוש רבי יהודה בן תימא

ה'אור המאיר' הרה"ק רבי זאב וואלף הלוי מז'יטאמי, מגדולי תלמידי המגיד הגדול ממעזריטש נלב"ע בשנת תקנ"ז.

ו' סיון - חג השבועות

דוד המלך בן ישי ע"ה

הבעל שם טוב הקדוש רבנו אור שבעת הימים רבי ישראל בן רבי אליעזר בעל שם טוב זיע"א נלב"ע בשנת תק"כ.

בראש השנה שנת תק"ז היתה לו עלית הנשמה המפרסמת. ובמכתבו לגיסו ר' גרשון מקיטוב הוא מספר לו: וראיתי דברים נפלאים במראה שלא ראיתי עד הנה, ועליתי מדרגה אחר מדרגה עד שנכנסתי להיכל משיח ששם לומד משיח תורה עם כל התנאים והצדיקים וגם עם שבעה רועים, ושאלתי את פי משיח אימתי אתי מר, והשיב: בעת שיתפרסם למודה ויתגלה בעולם ויפוצו מעינותיה חוצה.

ידוע מה שאמר כ"ק מרן מהר"י מבבלזא זי"ע שכל יהודי שיודע לקרות קריאת שמע ויודע מהשם יתברך עד ביאת משיח הוא רק מכח הבעל שם טוב הקדוש.

פעם כשהלך הבעל שם טוב ביצר פגע בו אריה, והתחיל לעלות במחשבתו שאותיות אריה הן אותיות יראה, והתלבש ביראה גדולה עד שהאריה נקרע ונתפטר לשני חלקים. עוד מספר שפעם כשהלך למקוה לא היה לו גר להדליק ולקח חתיכת קרח והדליקה, ודלקה כמה שעות, וכשיצא מהמקוה כבתה ונשארה שלולית מים.

ה'אמרי אמת' הרה"ק רבי אברהם מרדכי בהרה"ק ר' יהודה אריה ליב אלטר מגור. נלב"ע בשנת תש"ח

ז' סיון

הגה"ק הגר צדק אברהם בן אברהם מוילנא הגר"ף פוטוצקי אשר לפי הקבלה נשמתו היתה של אאע"ה והוא היה גר צדק במשך 3 שנים כנגד ג' שנים הראשונים עד שהפיר אאע"ה את בוראו ולכן נעקד על קדושה'.

י"א סיון

הרה"ק רבי יהודה מדז'יקוב בן הרה"ק רבי אלתר יחזקאל אליהו הורביץ

נלב"ע בשנת תשמ"ט.

קול רינה וישועה באהלי צדיקים

בהדרת קודש ובאותות כבוד ואהבה, נשגור בזה ברכת מזל טוב, אל מול פני הדרת
גאון מאורינו ומאליפנו, המסודר בנפשו לליבנו, עינו וליבו תמיד למענינו, משריש בלבבות
ישראל תורה ויראה, מלהיב לבבות בני ישראל בדברים אהובים,

כבוד קדושת מו"ק רב'נו עט"ר שליט"א

לרגל שמחת נישואי נכדתו

בת אצל בנו הרה"צ אב"ד סאסוב בירושלים

חתן כ"ק אדמו"ר מתולדות אברהם יצחק שליט"א

עב"ג החתן החשוב חיים גולדמן הי"ו

בן הרה"צ רבי יעקב לייב גולדמן ר"י זבולון

חתן אצל הרה"צ רבי מרדכי ברים שליט"א

ומצלאין אנו לחיי מלכא מרנא ורבנא, זכחו השי"ת לנהל את קהל עדת מתוך נחת והרחבת הדעת,
על מי מעוהות ינהיגו, ובמעגלי צדק ינהיגו, ויזכה לרווחת רוב נחת דקדושה מכל יו"ח במדה גדושה,
מתוך בריות גופא ונהורא מעליא, עדי נזכה במהרה לרגלי מבשר צדק משמיע ישועה,
ומלכנו מו"ק שליט"א בראשינו, במהרה בימינו, אמן.

אברכים נאמנה א"ש קי ככל אתר ואתר

שמחת החתונה תתקיים בעז"ה ביום שני ט' סיון

בהיכל ושיבתנו הק' בקרית ישמח משה

מכון 'נועם אמרים'

להוצאת ספרי רבנו
קרית ישמח משה - סאסוב

ברכת מזל טוב

הגאון המשיגי רבי משה דויטמאן שליט"א

מכותבי המלך במכון נועם אמרים

ועורך הספח"ק נועם אמרים וישר דברי אמת

ורב קהילת בני היכלא גבעת זאב

לרגל שמחת נישואי בתו הכלה המהוללה תחי'

עב"ג הבה"ח אברהם מרדכי סאפרין נ"י

נכד אדמו"ר מקאמארנא שליט"א בית שמש

יה"ד שייכו לבנות בית נאמן בישראל לתפארת המשפחות החשובות

הנהלת מכון נועם אמרים

שמחת החתונה תתקיים בעז"ה ביום שני ט' סיון

באולמי היכלי עלמית ב"ב

**ברכת מזל טוב לידידנו
אנ"ש כאו"א בשמו הטוב יבורך**

ידידינו הר"ר גד פריאנטה הי"ו - מונטריאול
לרגל הולדת הנכד בשעה טובה ומוצלחת
בן לחתנו הר"ר דאובן גבאי הי"ו ירושלים

הר"ר יחיאל הגר הי"ו
ולאביו הרח"ח ר' שמואל הגר שליט"א
לרגל שמחת נישואי בתו / נכדתו תחי'
עב"ג החתן החשוב ברוך ני"ו בן הר"ר דוד גרינוולד הי"ו
יה"ר שהזיווג יעלה יפה לבניין עדי עד

הרה"ג דוד נתנאל שווארץ שליט"א - אשדוד
ר"מ בישיבתנו הק' ובעל "פלאי התורה"
לרגל הולדת הבן בשעה טובה ומוצלחת
יה"ר שיוכו לראות רב נחת דקדושה מכל יוצ"ח
ולגדלם לתורה, לחופה, ולמעשים טובים, אמן כי"ר

המחנך הרח"ח ר' יצחק אייזיק רובין שליט"א - ירושלים
מהמשתתפים הקבועים בשיעורו של כ"ק מרן אדמו"ר עט"ר שליט"א בירושלים
לרגל היכנס בנו הבח"ח משה יהושע ני"ו לעותומ"צ

הר"ר מנחם מענדל זועג הי"ו - בית שמש
לרגל אירוסו בתו בשעה טובה ומוצלחת

- יה"ר שירבו השמחות עד בלי די -

ואלו יעמדו על הברכה

ידידנו היקרים והחשובים שלקחו על עצמם שותפות חודשית
למכון נועם אמרים להשתתפות בהוצאת הספרים
של כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

הרב אליעזר יצחק קפלן הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב סימן טוב ינץ הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב יהודה זאב וויילל הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב יואל ברמינקא הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרה"צ ר' יואל טייטלבוים הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב אליהו גאלדבערגער הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרב חיים מנדל רייניץ הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב מאיר אייזנברגר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב גמליאל רבינוביץ הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב חיים אלעזר גבירץ הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב גרשון שגור הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב מאיר שניעבאלג הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרה"צ ר' יהודה טרייטל בראנדסדארפער הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב חנוך אלימלך גרינפלד הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב אברהם גמירד הי"ו וב"ב לקיווג חנוך בקרוב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב יעקב סלמון הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב שלום יהודה לייב הנדלס הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב אהרן יוסף גמירד הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרב חיים אפרים פישל פערלמוטער הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב שמואל אביגדור אסטרייכר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב חיים מאיר רוזנר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב עובדיה לוי הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות ולע"נ בנם אבינעם	הרב יוסף ליינער הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב צבי אריה בן ציון מימון הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרב בעילום שם להצלחה בכל הענינים	הרב שלמה יהודה וואלף הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב מרדכי שנק הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב אליהו פרל הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב ברוך מאיר שלינגר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב בן ציון דוב בעריש זילבינער הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרב יהודה סגל הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב צבי אריה הירש הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב שמעון מרדכי וורטהיימר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב אליהו מרדכי למברגר הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרה"ר נסים שלום פרייאנטה הי"ו הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב חיים אליהו הירש הי"ו הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
הרב אהרן בן רייזל מאטיל זוג' מרגלית בת שרה וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב מרדכי יהודה טווערסקי הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב שמואל זנויל שמעון הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	לע"נ הרה"ק ר' ישעיה ב"ר משה זצ"ל ומחברו הסוהרה הרבנית הצוקנית שרה בת ר' יצחק יונה ע"ה	הרב דוד מזרחי הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	הרב נחום אלכסנדר הורנשטיין הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
לע"נ הב' אלטר יעקב יצחק ע"ה בן הרב שלום חיים ראובן שליט"א	נסים שלום בן לונה זוג' חפציבה בת מיכל ובל יצ"ח להצלחה ברוחניות וגשמיות	לע"נ האשה החשובה מרת ברכה צמל ע"ה בת רבי שלום צדוק זצ"ל	לע"נ הרב אפרים בן הרה"ר משה צמל ז"ל	לע"נ ר' פייבל אברהם בן ר' בנימין ז"ל נדבת משפחת הרטמן שיחי'	הרב אורי שאול מזרחי הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות
				הרב חנוך מרדכי אלפרט הי"ו הי"ו וב"ב להצלחה ברוחניות וגשמיות	לע"נ ר' בן ציון ב"ר אפרים ז"ל וז' ברכה בת ר' שלום צדוק ע"ה נדבת משפחת הרטמן שיחי'

לתרומות ושותפות קבועה !

1. בנק 52 סניף 185 מ"ח 409701831 ע"ש מרכז הצדקה - קרן (חובה לציין מספר קרן) 4288.
2. במספר טלפון: 079-969-6641
3. בעמדות נדרים פלוס בבתי המדרש ע"ש "מכון נועם אמרים סאסוב".
4. אצל הרב אליעזר קפלן בנייד: 052-71-66641

נאמני בית רבינו קשר של קיימא - סאסוב

הקשר האישי שלך עם כ"ק מרן האדמו"ר שליט"א

בס"ד עריו"ט שבועות פ"ו

עץ חיים היא למחזיקים בה

פינו מלא שירה כים, ברוך שיר ושבח, להאי גברא יקירא
יקר רוח ואיש המעש, טוב ומיטיב לכל, אשר לבו פתוח כאולם,
וכשמו 'מתתיהו' כן הוא מופלג במתת ידו הרחבה, מקושר בקשר
אמיץ בצדיקי אמת, ובפרט לכל צרכי בית חיינו, הנגיד המפואר,
הלא הוא ידידנו הרה"ח איש חי ורב פעלים לתורה ולתעודה

הרבני הנגיד הנכבד

מוה"ר מתתיהו לזין שליט"א

ובני ביתו החשובים שיחי'

שהרימו תרומתם קודש בגדבת לב ונפש חפצה ובהרחבה מרובה,
לצרכי חג מתן תורתנו הבעל"ט, לבל יחסר המזג לרווחת
כל המסתופפים בצל הקודש בהאי יומא

ברכת התורה תלווהו ותחול על ראש משביר, אורך ימים בימינה ובשמאלה
עושר וכבוד, ותומכיה מאושר בכל מילי דמיטב ברוחניות ובגשמיות, לרווח
מלא חפנים נחת מכל יוצאי חלציו, מתוך בריאות איתנה ושפע דלעילא באין
מחסור, ובזכות הצדקה וזיכוי הרבים ימלא השי"ת כל משאלות לבו לטובה
ולברכה, והריקותי לכם ברכה עד בלי די עד שיבלו שפתותיכם מלומר די.

המברכים בכל לב

חברי הקופה - קשר של קיימא

בית רבינו - ק' ישמח משה

וְכָאִין כֹּד שְׁמַעְתֶּן שְׁכֹחַ דְּלֹא שְׁמִירְתֵּנָא

בשם כל קהלא קדישא הדין, אנשי שלומינו רבנן ותלמידיהון,
נרים ברכת השבח בשירה, בידידות ובהערכה עמוקה,
לכבוד אנשי חיל, מרבים פעלים וחיילים ללימוד התורה,
עומדים לימין כוללינו בעוז ותעצומות בכל עת ועונה,
ידם נטויה לעזרה וסיוע לכלל בני קהילתנו בכל אתר בנאמנה.
אוהבי התורה ולומדיה, המחזיקים בעץ החיים, ושותפים יחדיו בקיום תומכיה,
בהחזקת רשת הכוללים לאברכי אנ"ש. בתמיכתכם האיתנה ושותפתכם הנאמנה,
זוכים המה בברכת התורה לאכול הפירות בעוה"ז והקרן עומדת להם לעוה"ב

ה"ה הני תרי צנתרא דדהבא

הרבני הנכבד ר'

הרה"צ כש"ת רבי

חנוך העניך טייטלבוים חיים אלחנן נוסבוים

שליט"א

שליט"א

מפארי וחשובי קהל עדתנו בבני - ברק

רב דקהלתנו הק' בעיר הקודש ירושלים תובב"א

קובע ברכה לעצמו

הרה"ה ר' משה אליהו חריטן שליט"א

אשר פועל ומפעיל ללא לאות ומרבה תורה וחסד לאלפים

בהתקדש עלינו חג השבועות - חג מן תורתנו הקדושה
זו העת לשגר את ברכת התורה, שתזכו לשפע ברכה מרובה
בכל מעשה ידיכם תשרה הברכה, שיתמלאו כל משאלות לבכם לטובה
בפרנסה בשפע ותמיד בשמחה, שתזכו לבנים ובני בנים העוסקים בתורה
ומהם תרוו רק נחת דקדושה, באריכות ימים ובבריאות איתנה, לכם ולכל בני המשפחה.

**"ובאו כולם בברית יחד
זמנים ליו"ט שבועות ושבת נשא בצל הקודש
נעשה ונשמע אמרו כאחד"**

זמן הדדה"נ יו"ט: 7:13

מנחה: 7:20

לאחר תפילת מנחה תתקיים דרשת הכנה לקבלת התורה
מפי כ"ק מרן עט"ר אדמו"ר שליט"א

ערבית ליל יו"ט: 8:50

סעודת יו"ט ושוה"ט בישיבת נהרדעא
אמירת תיקון ליל שבועות בביהמ"ד

זמן טבילה במקוה משעה: 3:30

עלות השחר (זמן א'): 3:49

תפילת שחרית: ברכות-10:30 הודו: 10:45

קידושא רבא חלבי יחד עם סעודת יו"ט בישיבת נהרדעא 3:00

זמנים לשבת קודש פרשת נשא

זמן הדדה"נ ערב שבת: 7:15

מנחה, קבלת שבת ומעריב: 7:20

סעודת שבת בישיבת נהרדעא

שחרית שב"ק: 10:00

סעודת שבת בישיבת נהרדעא

מנחה: 7:00

ס"ג בצוותא יחד עם קריאת התנאים והכתובה ועריכת השולחן דנעילת החג: 7:20

נעילת החג בתופין ובמחולות

זמן מוצאי שבת (ר"ת): 8:54

מבין

נועם אמרים

להוצאת ספרי רבוה"ק

קרית ישמח משה

סאסוב